

i mogući razvojni pravci i ponovni interes otočana za plemenito mediteransko stablo i njezin plod - maslinu; iz pera Marija Bonifačića: Oživljavanje maslinarstva.

Ponovno izdanje Krčkog kalendara pridružilo se plodonosnoj krčkoj nakladničkoj djelatnosti. Kalendar je grafički ukusno opremljen marom i znanjem Iva Marendića a unutrašnjost mu oplemenjuju slike iz bogatog likovnog fundusa Mile Kumbatović, akademske slikarice i kiparice rodom iz Omišlja.

Raznovrsnost tema, primjerene jednom godišnjaku, čine Krčki kalendar zanimljivim štivom ne samo Krčaninu - bodulu, već i svakom koji se želi upoznatim s ovim osebujnom otokom.

Mile Bogović

Grobnički zbornik, sv. II, Rijeka 1992., 247 str.

U povodu 750. obljetnice navodne pobjede Hrvata nad Tatarima 1242. godine Grobničani, a i šira zajednica, željeli su na razne načine obilježiti tu pobjedu o kojoj nam svjedoči sačuvana predaja. Održan je i znanstveni skup koji je započeo u palači HAZU u Zagrebu 17. lipnja 1992., a narednog dana nastavljen u grobničkom Kaštelu. U ovom zborniku objavljeni su radovi s tog skupa, a obogaćen je i drugim prilozima. Valja napomenuti da glavni referent, akad. Ljubo Margetić, ne misli da nam je predaja vjerno prenijela ono što se dogodilo, a ni drugi povjesničari nisu pokušavali tražiti neke dokaze koji bi predaji dali stvarnu utemeljenost. Predaja je nastala u frankopanskom krugu, a formulirao ju je hrvatski kroničar Ivan Tomašić u svojoj knjizi iz 1561. godine.

Ostali sudionici znanstvenog skupa obradili su po neki detalj iz povijesti Grobničkih Grobniština. Da spomenemo naslove: *Hrvatska u doba "grobničke bitke"* (P. Strčić), *Spomenik na Grobničkom polju* (Irvin Lukežić), *Pravni problemi grobničkih urbara* (Ž. Bartulović), *Prilog poznavanju prošlosti Rijeke i njena zaleđa za francuske uprave* (N. Šetić), *Grobničina između dvaju svjetskih ratova* (A. Giron), *Grobnička čakavština u vremenu i prostoru* (Iva Lukežić).

Uz te u Zborniku su još tri izlaganja koja su od crkvenopovijesnog značenja, pa čemo se ne njih kratko osvrnuti. Irvin Lukežić je prikazao *Brašćinu svete Marije Tepacke*, na osnovi blagajničke knjige te bratovštine, koja se čuva u arhivu HAZU u Zagrebu. Knjiga je pisana glagoljicom, a u njoj se između 1539. i 1623. nalazi popis prihoda i troškova. Na osnovi tih podataka Autor pokušao rekonstruirati život bratovštine. Mile Bogović je svoj rad: »*Crkvena povijest Grobništine*« (str. 58-70) podijelio u tri dijela: (1) *biskupijska pripadnost Grobništine u srednjem vijeku*, (2) *Grobnički kaptol* i (3) *Grobnička*

župa, od koje će se s vremenom odijeliti i postati samostalna župa Jelenje (1790) i Cernik (1830). U ovu skupinu izlaganja u širem smislu pripada i rad Nikole Crnkovića: »Prepoznatljivost starohrvatskih poganskih svetišta u dijelu primorja i zapadne Hrvatske.« Tu on oživljava neke prijašnje teorije, kao npr. onu Peiskerovu, ali daje rezultate i nekih svojih istraživanja. On je istraživao na koju stranu su usmjerenе crkve na području od Zadra do Plomina. Do nekih jasnih zaključaka nije došao, ali smatra da bi daljnja istraživanja i uspoređivanja dala relevantne rezultate.

U drugom dijelu su izvadci iz već objavljenih djela o Grobniku raznih autora: Koblera, Laszowskog, Aleksija Jelačića, Matije Mužića, Rudolfa Strohalja i dr. Potom slijede radovi učenika Osnovne škole Čavle na temu Grobnička bitka. Na koncu glavni urednik Zbornika i predsjednik Odbora za obilježavanje obljetnice Grobničke bitke, inž. Anton Juretić izvješće o radu Odbora i o raznim drugim inicijativama koje su pokrenute prigodom 750. obljetnice boja s Tatarama.

Premda u Zborniku nije učinjen napredak u otklanjanju sumnje u stvarnost hrvatske pobjede nad Tatarama 1242., pače prije bismo u njemu našli suprotne dokaze, ipak je obljetnica navodne bitke dobro iskorištena jer je mnogo toga iznešeno iz stvarne povijesti Grobnika i Grobinštine. Grobnik je bolje upoznao sebe i predstavio se kao vidno mjesto u hrvatskoj povijesti.

Mile Bogović

LIKA - NAŠA DIKA

Lički godišnjak za 1993. godinu, Hrvatski zavičajni klub Gospićana, Zagreb 1992., str. 270.

Pod tim naslovom objavio je Hrvatski zavičajni klub Gospićana u Zagrebu na 270 stranica svoju »Danicu«. Ne vidi se iz opreme da li uredništvo, kojemu je na čelu mr. Nikola Bićanić, ovim izdanjem želi nastaviti tradiciju prijašnjih Ličkih kalendara ili je to nešto novo. Svakako, u ovom godišnjaku imamo sve one osobine koje se nalaze u kalendarima-godišnjacima, ali je ovdje sve okrenuto prema Lici i ličkoj tematizici. Tematika je također toliko raznovrsna da će svatko naći dobar dio za sebe. Dakako da je u takvim prilikama veoma teško svagdje zadržati potrebnu razinu. Ono što je vidljivo već na prvi pogled je to da urednici nisu tek nastupom novih prilika počeli svestranije pratiti događanja u ličkoj prošlosti i sadašnjosti, nego da su i prije - uz rizik da budu proglašavani natražnjacima - *marljivo skupljali blago iz prošlosti* da ga i kroz teška vremena prenesu na buduće naraštaje.